

Е. Філіппъ же сошедъ во градъ Самарийскій, проповѣдаше имъ Христу.

І. Внимахъ же народи глаголемызъ ѿ Філіппа Единодушнъ, слышаще и видавше знаменія, іже твораше.

Ї. Дѣси бо нечестіи ѿ многихъ имѣшихъ я, вспомниша глаголемызъ вѣлиимъ исходѧхъ: мнози же разслабленіи и хромии исцѣлишася.

Й. И бысть радость вѣлика во градѣ томъ.

Ѳ. Мѣжъ же иѣкій именемъ Симвіи, прѣждѣ еї во градѣ волхвѣ и оудивлѣа языка Самарийскій, глагола иѣкоего быти сеke велика:

Ії. Емѣже внимахъ вси ѿ мала да же до велика, глаголюше: сей есть сила Божія велика.

Її. Внимахъ же емѣ, занѣ довѣно времѧ волхвованіи оудивлѣше ихъ.

Її. Егда же вѣроваша Філіппъ благовѣствіюшъ, іже и царствіи Божіи и именіи Іисуса Христова, креющася мѣжіе же и жены.

Її. Симвіи же и самъ вѣрова, и крещася, еї пребывала оу Філіппа: видя же силы и знаменія вѣлика бывало, оужаснувшись дивлѣшеся.

Її. Слышавше же, иже во Йерусалимѣ Апли, іако пріятъ Самаріи слово Божіе, послыша къ нимъ Петра и Іоанна.

Її. Иже сошедше помолышася и ихъ, іако да пріиметъ Дѣла стяго.

Її. Ещѣ бо ни на единаго ихъ еї пришелъ, точию крещениемъ во имя Господа Иисуса.

Її. Тогда возложиша рѣцѣ на на, и пріаша Дѣла стяго.

Її. Видѣвъ же Симвіи, іако возложениемъ рѣкъ Апостолиихъ даётся Дѣлу стягъ, принесе имъ сребро,

Її. Глагола: дадите и мнѣ власть сюдь, да, на негоже иже положъ рѣцѣ, пріиметъ Дѣла стяго.